

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **MVDr. J. M.**, *zastúpeného advokátom Mgr. P. V.*, proti žalovanému: **Komora veterinárnych lekárov Slovenskej republiky**, *zastúpenému advokátom JUDr. J. E.*, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 35/NP/2008 Pr zo dňa 3. januára 2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/23/2009-65 zo dňa 25. februára 2010 v časti, v ktorej krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. 35/NP/2008 Pr zo dňa 3. januára 2009, ako aj prvostupňové rozhodnutie disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Komory veterinárnych lekárov Slovenskej republiky č. 35/NP/2008 DiK zo dňa 21. novembra 2008 a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 190,42 €, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/23/2009-65 zo dňa 25. februára 2010 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **povinný** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 127,44 € na účet advokáta Mgr. P. V., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom č.k. 14 S 23/2009-65 zo dňa 25. februára 2010 v prvom výroku zastavil konanie v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplattenia škody vo výške 59,75 €, v druhom výroku zrušil napadnuté rozhodnutie prezídia Komory veterinárnych lekárov Slovenskej republiky (ďalej len „Komora“) č. 35/NP/2008 Pr zo dňa 3. januára 2009, ako aj rozhodnutie disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Komory č. 35/NP/2008 DiK zo dňa 21. novembra 2008 podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. a vec vrátil na ďalšie konanie, v treťom výroku rozsudku krajský súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 190,42 €.

Napadnutým rozhodnutím č. 35/NP/2008 Pr zo dňa 3. januára 2009 prezídium Komory potvrdilo rozhodnutie disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Komory č. 35/NP/2008 DiK zo dňa 21. novembra 2008 o uložení disciplinárneho opatrenia – pokuty vo výške 20 000 Sk (663,88 €) - za porušenie povinnosti ustanovenej v § 9 ods. 2 písm. e) zákona č. 442/2004 Z.z. o súkromných veterinárnych lekároch, o Komore veterinárnych lekárov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení zákona č. 488/2002 Z.z. o veterinárnej starostlivosti a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súkromných veterinárnych lekároch“) a § 3 písm. g) Prvej časti Etického a profesného poriadku Stanov Komory, ktorú žalobca porušil tým že nezaplatil riadne a včas členský príspevok na činnosť Komory na rok 2008, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. 1 zákona o súkromných veterinárnych lekároch a § 3 písm. b) Prvej časti Disciplinárneho poriadku Stanov Komory. Žalobcovi bolo zároveň uložené uhradiť trovy disciplinárneho konania vo výške 2 000 Sk (66,38 €) na účet Komory.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu Komory v rozsahu žalobných dôvodov dospel k záveru, že správny orgán uloženie pokuty správne odôvodnil tým, že prihliadal na povahu porušenej povinnosti a na to, že žalobca nezaplatil členský príspevok úmyselne, a to ani po prevzatí výzvy na vyjadrenie k návrhu na začatie disciplinárneho konania, ani po doručení rozhodnutia disciplinárneho senátu. Krajský súd neakceptoval námietky žalobcu, že telefonicky žiadal pozastaviť členstvo v Komore, pretože podľa § 2 Šiestej časti Registrového poriadku Stanov Komory o pozastavenie členstva je súkromný veterinárny lekár povinný požiadať písomne. Krajský súd neprihliadol ani na námietku žalobcu ohľadom neprimeranej výšky uloženej pokuty, nakoľko uložená

pokuta je v strednej hranici zákonnej sadzby a všetky okolnosti uloženia pokuty boli dostatočne zdôvodnené.

Krajský súd však zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného z dôvodu, že rozhodnutie o trovách disciplinárneho konania, ktoré bolo odôvodnené len citáciou § 2 Desiatej časti Disciplinárneho poriadku Stanov Komory, je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Podľa krajského súdu je v rozhodnutí potrebné presne uviesť a špecifikovať, ako dospel správny orgán k vyčísleniu trov konania na sumu 2 000 Sk.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd tak, že z dôvodov hodných osobitného zreteľa žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške $\frac{1}{2}$ z účelne uplatnenej náhrady trov, t.j. 190,42 €. Za dôvody hodné osobitného zreteľa krajský súd považoval správanie žalobcu, ktorý sa nezúčastňoval úkonov v správnom konaní, členský príspevok zaplatil oneskorene a nepreukázal ani riadnu komunikáciu so žalovaným.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v časti, v ktorej krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Komory, a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania, podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že krajský súd zrejme prihliadol na argumenty žalobcu, že trovy disciplinárneho konania sa zvyšovali s opakovaním disciplinárneho konania, teda že žalobca bol povinný niesť aj trovy za nezákonné, prezídiom zrušené disciplinárne rozhodnutia (trovy prvého disciplinárneho konania 800 Sk, trovy druhého disciplinárneho konania 1 000 Sk, trovy tretieho disciplinárneho konania 2 000 Sk). Krajský súd sa však nevysporiadal s tvrdeniami žalovaného o opaku, nakoľko trovy disciplinárneho konania sa nenavýšovali postupne (súčtom za jednotlivé disciplinárne rozhodnutia), ale záviseli od reálnych nákladov súvisiacich s počtom prítomných osôb v disciplinárnom konaní. V prvej fáze (prvé disciplinárne rozhodnutie z 30. mája 2008) bolo najviac disciplinárne riešených osôb, v druhej fáze (druhé disciplinárne rozhodnutie, po prvom odvolaní žalobcu, 26. septembra 2008) ich bolo menej a v tretej fáze ich bolo najmenej (tretie disciplinárne rozhodnutie, po druhom odvolaní žalobcu, 21. novembra 2008). Náklady a hotové výdavky prítomných členov disciplinárnej komisie sa so znižujúcim sa počtom disciplinárne riešených osôb budú zvyšovať, nakoľko sa rozpočítavajú na menej účastníkov konania. Podľa žalovaného je postačujúce, aby výška trov bola odôvodnená len citovaním § 2 Desiatej časti Disciplinárneho poriadku Stanov Komory, nakoľko text tohto ustanovenia je dostatočným

odôvodnením určenia výšky trov disciplinárneho konania, nakoľko žalobcovi ako členovi Komory je známe, že v súvislosti s týmto disciplinárnym previnením nevykonáva dozorná komisia žiadne šetrenie a rovnako je mu známy aj počet členov disciplinárneho senátu, ako aj výška odmeny za výkon funkcie člena disciplinárneho senátu, preto si vie jednoducho odôvodniť, že pri troch disciplinárne obvinených a troch členoch disciplinárneho senátu, keď odmena v danom čase bola 2 000 Sk, budú trovy na jedného disciplinárne obvineného 2 000 Sk. Žalobcovi nebola uložená povinnosť uhradiť všetky vzniknuté trovy za predchádzajúce, prezídiom zrušené rozhodnutia, ale iba trovy v súvislosti s posledným disciplinárnym rozhodnutím, ktoré bolo potvrdené prezídiom Komory. V konečnom dôsledku, reálne trovy v súvislosti s disciplinárnym riešením žalobcu prevyšujú trovy, ktoré mu boli dané k náhrade.

Vzhľadom na to, že ustanovenie § 2 Desiatej časti Disciplinárneho poriadku Stanov Komory umožňuje bez ďalšieho uložiť povinnosť disciplinárne potrestanej osobe uhradiť trovy disciplinárneho konania, ktoré vznikli v súvislosti so šetrením disciplinárnej komisie a disciplinárnym konaním, žalovaný zastáva názor, že nie je potrebné tieto trovy podrobne špecifikovať, resp. ich rozpočítavať na jednotlivých členov disciplinárnej komisie alebo na šetrenie pred dozornou komisiou a postačuje iba uvedenie paušálnej sumy.

Žalovaný namietal aj rozhodnutie krajského súdu v časti o náhrade trov konania, nakoľko vyúčtovanie trov právneho zastúpenia právnym zástupcom žalobcu je nesprávne. Za účasť na pojednávaní priznal krajský súd právnemu zástupcovi žalobcu náhradu trov vo výške 120,23 €, pričom 1/13-ine výpočtového základu podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. zodpovedá 55,49 €.

Vzhľadom na uvedené dôvody žalovaný žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietne a žalobcu zaviazne na náhradu trov konania žalovanému.

K podanému odvolaniu žalovaného sa písomným podaním zo dňa 13. mája 2010 vyjadril žalobca, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Trnave potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 127,44 €. Uviedol, že odôvodnenie výšky uloženej náhrady trov disciplinárneho konania je nezrozumiteľné a nedostatočne odôvodnené. V tejto súvislosti tiež poukázal na skutočnosť, že ukládanie

akýchkoľvek náhrad trov disciplinárneho konania je v rozpore so zákonom, pretože zákon o súkromných veterinárnych lekároch nepriznáva Komore nárok na takýto príjem (poukázal pritom na ustanovenie § 14 ods. 1 zákona o súkromných veterinárnych lekároch a čl. 2 ods. 1 Ústavy SR). Na túto skutočnosť podľa žalobcu poukázal aj krajský súd pri ústnom odôvodnení rozsudku. Podľa žalobcu je zrušenie rozhodnutia žalovaného pre nepreskúmateľnosť správne aj z dôvodov, ktoré nie sú obsiahnuté v odôvodnení rozsudku. Orgány Komory podľa žalobcu nedostatočne odôvodnili uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 21 ods. 3 zákona o súkromných veterinárnych lekároch a nedostatočne zohľadnili všetky kritériá uvedené v tomto ustanovení. Výška uloženej pokuty je zjavne neprimeraná povahe porušenej povinnosti. Orgány Komory tiež majú dbať na to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Komora v predchádzajúcich prípadoch za nezaplatenie členského príspevku takto vysoké pokuty neukladala. Žalobca tiež vo vyjadrení uviedol, že krajský súd mal okrem dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. zrušiť napadnuté rozhodnutie aj z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a), b), c) a e) O.s.p., tak ako to žalobca navrhoval v žalobe. Žalobca tiež uviedol, že nepokladá za správne, ak súd prvého stupňa krátil uplatnené trovy konania na polovicu, pretože žaloba bola podaná oprávnene.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a došiel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, t.j. orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Predmetom tohto súdneho konania je preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného o uložení disciplinárneho opatrenia žalobcovi – pokuty vo výške 20 000 Sk (663,88 €) - za porušenie povinnosti ustanovenej v § 9 ods. 2 písm. e) zákona o súkromných veterinárnych lekároch a § 3 písm. g) Prvej časti Etického a profesného poriadku Stanov Komory, ktorú žalobca porušil tým že nezaplatil riadne a včas členský príspevok na činnosť Komory na rok 2008, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. 1 zákona o súkromných veterinárnych lekároch a § 3 písm. b) Prvej časti Disciplinárneho poriadku Stanov Komory. Žalobcovi bolo zároveň uložené uhradiť trovy disciplinárneho konania vo výške 2 000 Sk (66,38 €) na účet Komory.

Odvolacou námietkou žalovaného bolo, že odôvodnenie rozhodnutia o povinnosti uhradiť trovy disciplinárneho konania, keď žalovaný v odôvodnení rozhodnutia len citoval ustanovenie § 2 Desiatej časti Disciplinárneho poriadku Stanov Komory, je dostatočné.

Podľa § 22 ods. 2 zákona o súkromných veterinárnych lekároch disciplinárny senát je povinný o veci rozhodnúť do 30 dní od začiatku konania; vo zvlášť zložitých prípadoch do 60 dní od začiatku konania. Rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia musí byť písomné a musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o súkromných veterinárnych lekároch na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 47 ods. 2 veta prvá a zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Podľa odseku 3 v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy disciplinárneho konania je súčasťou výrokovej, záväznej časti rozhodnutia. Skutočnosti, ktoré zdôvodňujú, prečo správny orgán

dospel k záveru uvedenému vo výrokovvej časti rozhodnutia, je správny orgán povinný bližšie rozviesť a ozrejmiť v odôvodnení rozhodnutia. Z odôvodnenia musí byť účastníkovi konania zrejmé, akým logickým postupom dospel správny orgán k rozhodnutiu vyslovenému vo výrokovvej časti.

Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podľa § 2 Desiatej časti Disciplinárneho poriadku Stanov Komory je súkromný veterinárny lekár, ktorý bol právoplatne uznaný za disciplinárne vinného, povinný zaplatiť Komore trovy, ktoré vznikli v súvislosti so šetrením disciplinárnej komisie a disciplinárnym konaním.

Takéto odôvodnenie rozhodnutia, keď žalovaný len reprodukuje normatívne ustanovenie, nespĺňa zákonné požiadavky na jasné a zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu. Z takto odôvodneného výroku rozhodnutia o povinnosti nahradiť trovy disciplinárneho konania nie je vôbec jasné, akým postupom dospel správny orgán k sume trov konania vo výške 2 000 Sk.

Z uvedeného vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k rovnakému právnomu záveru ako krajský súd, t.j. že rozhodnutie o trovách disciplinárneho konania, ktoré bolo odôvodnené len citáciou § 2 Desiatej časti Disciplinárneho poriadku Stanov Komory, je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žalovaný je povinný rozhodnutie odôvodniť právne aj skutkovo, teda uviesť právnu normu, na základe ktorej rozhodol, ako aj konkrétne skutočnosti a fakty, ktoré podmienili použitie relevantnej právnej normy. Aplikácia konkrétnej právnej normy na dané skutkové okolnosti musí byť logická a nesmie vybočovať zo zákonných medzí. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, z akých faktov (skutkových okolností) správny orgán vychádzal a akú platnú právna normu na daný skutkový stav aplikoval.

Okrem výroku, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného, napadol žalovaný aj výrok rozsudku krajského súdu o trovách konania, nakoľko vyčíslenie trov právneho zastúpenia za účasť právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní vo výške 120,23 € podľa žalobcu nezodpovedá 1/13-ine výpočtového základu podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Podľa § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

účinnnej ku dňu, keď bol vykonaný sporný úkon právnej pomoci (účasť na pojednávaní dňa 25. februára 2010) základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V dávkových veciach sociálneho poistenia, vo veciach sociálnych služieb a vo veciach preskúmania rozhodnutia o priestupkoch patrí odmena za jeden úkon právnej služby vo výške jednej trinástiny výpočtového základu.

Výška výpočtového základu na rok 2010 bola 721,40 €, a teda 1/6 z tejto sumy je 120,23 €. Krajský súd preto postupoval v súlade s citovanou vyhláškou, keď vychádzal so žalobcom vyčíslených trov konania za účasť na pojednávaní pred krajským súdom dňa 25. februára 2010 vo výške 120,23 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedeného konštatuje, že námietky žalovaného uvedené v odvolaní nie sú dôvodné. Krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. ako nepreskúmateľné, a tiež postupoval správne pri vyčíslení trov právneho zastúpenia žalobcu. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s právnym záverom, ako aj s konečným rozhodnutím krajského súdu stotožnil, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu, a to za jeden úkon právnej služby (podanie písomného vyjadrenia k odvolaniu žalovaného) vo výške 120,23 € + režijný paušál vo výške 7,21 €. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je podľa § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. jedna šestina výpočtového základu, ktorý na rok 2010 predstavoval sumu 721,40 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. mája 2011

JUDr. Alena Poláčková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová